

Yarın tevbe ederim diyenlere

Tevbe, geciktirildikçe zorlaşan bir dönüş; ertelendikçe ağırlaşan bir yükür. İnsan, “yarın” diyerek aslında nefesine mühlet verir; fakat o mühlet, çoğu zaman kurtuluş değil, daha derin bir bağlanış getirir. Bu yüzden büyük âlimler, tevbeyle ertelemelemin ne kadar tehlikeli olduğunu çarpıcı misallerle anlatmışlardır.

İmam Gazali Hazretleri, “Ben ilerde tevbe ederim” diyen kimsenin hâlini şöyle bir temsille anlatır:

Bir adam, eline baltayı alır ve kuvvetli bir ağacı kesmek ister. Vurur, uğraşır... fakat yıkamaz. Sonra der ki: “Bu ağaç böyle dursun, ben seneye gelir keserim.” Hâlbuki bilir ki o ağaç bir yıl sonra daha da kök salacak, daha da kuvvetlenecek; kendisi ise yaşlanıp zayıflayacaktır.

İşte “yarın tevbe ederim” diyenin hâli budur.

1- Yarına çıkacağının garantisi yok

Bugün yaşayan nice insan, yarına çıkacağını zannederken bu dünyadan ayrıldı. Sen yarını garanti sanıyorsun; hâlbuki yarın, sana verilmiş bir söz değildir.

2- Yarın bugünden farklı değildir

Bugün terk edemediğini yarın nasıl terk edeceksin?

Zaman değişmez; sadece insanın alışkanlıkları kökleşir. Dün neysen, bugün de osun; bugün neysen, yarın da o olacaksın.

3- Günah ertelendikçe güçlenir

Bugün nefsin zayıfken bile ona karşı koyamıyorsun. Yarın ise o daha güçlü, sen daha zayıf olacaksın. Çünkü her günah, tekrarlandıkça kök salar; kalbi bağlar, iradeyi kırar.

4- Bu, şeytanın en büyük hilesidir

“Yarın tevbe ederim” sözü, şeytanın en tatlı ama en öldürücü fısıltısıdır. Nice insan bu sözle oyalandı ve tevbe etmeden bu dünyadan göçtü.

Netice: Ağaç büyüyor... Balta köreliyor... Ve insan hâlâ “yarın” diyor.

Oysa hakikat şudur: **Tevbenin vakti yarın değil...şu andır.**